

РЕШЕНИЕ

№ 1334

гр. София, 26.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в
публично заседание на 06.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **14508** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] [населено място] против заповед № 1237/23.10.2012г на председателя на Комисията за защита на потребителите. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. На първо място се претендира, че производството по чл. 68л от ЗЗП е самостоятелно производство, за което Б. АД не е уведомено. От дружеството не било изискано становище, нито му били предявени материалите по преписката. В мотивите на оспорвания акт не се съдържа обсъждане на дадени обяснения и възражения на засегнатите от акта лица. Претендира се и липса на разпоредителна част в обжалваната заповед. Твърди се, че при липса на реквизити на акта, каквито са – права или задължения за адресата, начин и срок за изпълнение, оспорваният акт е нищожен; като е недопустимо разпореждането на органа да се свежда до формална забрана да не се нарушава определен член от закона. Претендира се липса на ясни фактически основания за издаване на заповедта. В тази връзка се твърди, че всички констатации на комисията се отнасят за каталог от м.май 2012г, качен на интернет страницата www.vivacom.bg, като проверката в тази насока била извършена на 19.06.2012г. На тази дата била извършена проверка и в обект на дружеството, но всички констатации на КЗП касаели процесния каталог. Твърди се, че КЗП преди да издаде оспорвания акт не е събрала данни за това – каква информация се предоставя от Б. на купувачите при продажба на услугата „+ G. 1”; каква

информация се предоставя на потребителите от други информационни източници. Не бил отчетен и факта, че тази услуга не е самостоятелна като продукт, а допълнителна спрямо други услуги. Обръща се внимание и на факта, че за да бъде предоставена услугата, следва да бъде сключен писмен договор, при подписването на който потребителят се запознава и приема условията на същия, като последните отразяват дали е налице отклонение от стандартните такива за съответната услуга. Претендира се вътрешна противоречивост на изложените мотиви в обжалваната заповед. Твърди се, че с разглеждания каталог се прави реклама на услугата, а не се цели предоставяне на пълна информация за същата. Информация за услугата и изрични правила за промоцията се съдържали отделно на интернет страницата на Б., както и можела да бъде получена на телефон за обслужване на клиенти 123 или в магазините на Б.. Цитира се практика на ВАС /решение № 9834/07.01.2011г по адм.д. № 9192/2010г/, като се твърди, че подобно препращане не противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност. Цитира се и решение на Съда на Европейския съюз от 12.05.2011г по дело С – 122/10 т. 59, като се твърди, че съгласно същото, когато на интернет страницата на дружеството, търговските му центрове и телефона за обслужване на клиенти, безспорно е налична и достъпна останалата съществена информация за условията, при които може да се ползва услугата, в своята съвкупност предоставената информация не накърнява способността на потребителите да вземат търговско решение. Цитират се дефиниции на понятията „среден потребител“ - съгласно т. 18 от преамбюла на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 11.05.2005г; и на „съществено изменение на икономическото поведение на потребителите“ съгласно пар. 13 т. 25 от ДР на ЗЗП. И на последно място се твърди, че за да бъде определена като нелоялна дадена търговска практика, един от критериите е, че следва да се вземе предвид влиянието на рекламата върху икономическото поведение на масова част от адресатите, като се отчитат и такива фактори като разумен, внимателен, средно информиран потребител, притежаващ критично отношение към информацията, която му се предоставя.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрк. Р., който поддържа жалбата и представя писмени бележки.

Ответникът по оспорването, председател на КЗП се представлява от юрк. Д., която оспорва жалбата. Поддържа становище на л. 77 по делото, в което се излагат твърдения за валидност и законосъобразност на оспорения административен акт като издаден от компетентен орган, във валидна писмена форма, при спазване на процедурата по издаването му и правилно приложение на материалния закон. Твърди, че обжалваният административен акт е издаден на основание чл. 68е ал.1 и ал.2 във вр.с чл. 68г ал.4, във вр. с чл. 68в от ЗЗП, а именно: публикуваната информация в каталога на жалбоподателя за м. май, относно пакетните програми, представлява нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е ал.1 и ал.2 от ЗЗП, поради това, че дружеството премълчава съществена информация, представя я по неясен и неразбираем начин и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговски решение от средния потребител, което той да не би взел без използването на търговската практика. Излагат се елементите на фактическия състав на нелоялната търговска практика, проследява се процедурата на извършените

проверки и направените констатации, като се стига до извод за правилно приложение на процесуалния и материалния закон. Искане се от съда да отхвърли оспорването като неоснователно.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител:

АС СГ, в настоящия състав, при извършена служебна проверка за редовност/допустимост на оспорването, намира същото за допустимо, като подадено в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № 1237/23.10.2012г на председател на Комисия за защита на потребителите, с която на основание чл. 68л ал.1 във вр. с чл. 68в във вр. с чл. 68г ал.4 във вр. с чл. 68е ал.1 и ал.2 от Закона за защита на потребителите и чл. 5 ал.1 т.1, чл. 8 ал.1 и ал.2 и т.9 от Устройствения правилник на КЗП към Министъра на икономиката, енергетиката и туризма и на нейната администрация, както и решение на КЗП, съгласно Протокол № 35/20.09.2012г се забранява на [фирма] – Б. АД да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал.1 и ал.2 във вр. с чл. 68г, ал.4 и чл. 68в от ЗЗП, а именно: „Така публикуваната в каталога за м. май на [фирма] информацията относно пакетните програми, представлява нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е ал. 1 и ал.2 от ЗЗП, тъй като чрез премълчаване, Б. АД прикрива съществена информация за пакетните програми и я представя по неясен и неразбираем начин и има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.” Заповедта има характер на административен акт, с който се засягат права и интереси на дружеството – адресат и като такова последното се явява активно процесуално легитимирано лице с правен интерес да я оспорва. Заповедта е съобщена на упълномощен представител на дружеството на 30.11.2012г, като жалбата срещу нея е вхвърляна в КЗП на 15.11.2012г.

Като извърши проверка въз основа на направените в жалбата възражения и като съобрази нормата на чл. 168 от АПК във вр. с чл. 146 от същия нормативен акт, АССГ приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорваната заповед № 1237/23.10.2012г, подписана от председател на КЗП е издадена от компетентен орган в кръга на неговата материална компетентност, във валидна писмена форма, изведена през деловодната система на администрацията при органа с изх. № и дата. Съгласно разпоредбата на чл. 68л ал.1 от ЗЗП, когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Съгласно разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП, нелоялната търговска практика е забранена. ЗЗП в различни разпоредби регламентира възможните хипотези на нелоялни търговски практики, които са забранени. В конкретната хипотеза се касае за приложение на чл. 68е ал.1 и ал.2 от ЗЗП, според правната квалификация на оспорвания акт.

Съгласно същата правна норма: Чл. 68е (Нов - ДВ, бр. 64 от 2007 г., в сила от 08.09.2007 г.) (1) Търговска практика е заблуждаваща и когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика.(2) Заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване, имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация по смисъла на ал. 1 или я предоставя по неясен, неразбираем или двусмислен начин, или не я предоставя своевременно, или при която търговецът не посочва своята истинска търговска цел, ако тя не се разбира от контекста и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

На първо място прави впечатление, че хипотезите на чл. 68е ал.1 и ал.2 от ЗЗП са многобройни, като всяка една от тях е самостоятелно основание за наличие на нелоялна търговска практика като заблуждаваща. В оспорвания акт, без да се посочва цифрово коя от хипотезите на чл. 68е от ЗЗП се има предвид, е изписано словесно: - премълчава; - и прикрива съществена информация за пакетните програми, и я предоставя по неясен и неразбираем начин, което има за резултат вземане на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използване на търговска практика.

За да стигне до взетото решение, КЗП провежда административно производство във връзка с подадена жалба вх. № В – 03 – 1640/13.06.2012г на Б. Д. И. от [населено място]. Съгласно разпоредбата на чл. 68л ал.4 от ЗЗП, председателят на КЗП предприема мерките по ал.1 -3 на чл. 68л от ЗЗП /в това число и издаване на заповед за забрана да се прилага определена търговска практика/ служебно или по повод на направено искане от страна на потребител. В конкретната хипотеза, проверката е предприета по повод подадена жалба в КЗП. Жалбоподателят – Б. И. посочва в жалбата си, че съгласно стр. 14 от рекламния каталог на V. за м. май 2012г допълнителната услуга +G. 1 се рекламира като безплатна за целия срок от договора, вместо това – същият е сключил договор от 07.05.2012г за абонаментен план U. XS + G. 1, като в месечната му сметка № [ЕГН] е начислена сума за услугата +G. 1 от 2.42лв.

Служители към комисията извършват проверки както следва:

- Проверка в офис на [фирма] [населено място], [улица], удостоверена в констативен протокол № К – 122918/19.06.2012г – л. 47 по делото; и
- Проверка на интернет сайт www.vivacom.bg, удостоверена в констативен протокол № К – 122917/19.06.2012г – л. 56 по делото.

При проверката на интернет сайта www.vivacom.bg е установено следното: В каталога на V. за м. май 2012г на стр. 1 е посочено: „Говори неограничено с любим човек за

целия срок на договора с +G. 1- стр. 14. На цялата стр. 14 с голям шрифт е изписано: Подарък: Говори неограничено с любим човек с +G. 1. И. своя нов мобилен план и ще получиш +G. 1 – неограничени разговори с любим човек за целия срок на договора! Безплатно за целия срок на договора: +G. 1. Сега получаваш неограничени разговори към 1 номер. Промоционална цена – 0 . Стандартна месечна такса – 2.90лв. На стр. 13 са посочени условията на +G. 2 и +G. 5. На стр. 30 в края на каталога със ситен шрифт в първа колона след 45 ред е посочено следното: Всеки нов или съществуващ клиент на V., който се абонира за мобилна услуга с изключение на U. XS получава 100% отстъпка от цената на +G. 1 без абонамент на целия срок на договора на основната мобилна услуга.

При проверка в офиса на V. е установено, че в търговската зала е изложен каталог на V. за м. юни 2012г, в който са публикувани по подобен начин на стр. 14 и стр. 15 рекламни съобщения за допълнителните услуги + G. 1,2,3, като важната информация се предоставя на стр. 30 от каталога със ситен шрифт.

Съдът констатира, че и двата констативни протокола с отразените констатации по извършените проверки са подписани от представител на ЮЛ – Б. АД, поради което не споделя възражението на жалбоподателя, че е лишен от право на участие в производството. Нещо повече, от Б. АД е изискана информация, като по проверката е представено становище – л. 41 по делото. Според становището на Б. АД , на 07.05.2012г Б. И. сключва договор за U. XS за мобилен № [ЕГН] с включен допълнителен пакет + G. 1 на абонамент с краен срок на договора 06.05.2013г. На стр. 14 от каталога на V. за м. май 2012г е посочена „Пролетна промоция с + G.. На стр. 15 са описани и други допълнителни пакети, предлагащи се на промоционална цена, които абонатите могат да добавят към мобилния си план. На същата страница, долу в дясно, е поместен текстът: Пълна информация за офертите виж на стр. 30. На стр. 30 е поместена следната информация: ” Всеки нов или съществуващ клиент на V., който се абонира за мобилна услуга, с изключение на U. XS, получава 100% отстъпка в цената на + G. без абонамент за целия срок на договора на основната мобилна услуга.”

На 20.09.2012г е проведено заседание на КЗП, за което е съставен протокол № 35 на л. 37 по делото. На същото е взето решение, според което при процесната проверка е констатирана заблуждаваща търговска практика , като заслужаващ се посочва начина на предоставяне на информация на потребителите в каталозите на V. за цените на услугите. Прави се извод, че в каталога за м. май на стр. 1 и на стр. 14 мобилният оператор не е посочил съществена информация необходима на потребителя да направи своя избор , а именно, че безплатната промоция на услугата + G. 1 не се отнася за абонаментен план U. XS.

Въз основа на горното решение и на основание посочените погоре правни норми е издадена и заповедта, предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство. Съгласно мотивите на този акт, съществената информация необходима на потребителя да направи своя избор , а именно, че безплатната промоция на услугата + G. 1 не се отнася за абонаментен план U. XS е дадена в края на каталога на стр. 30 с много ситен шрифт, подредена по начин, по който трудно може да се разбере от средния потребител. Изписано е, че цялата важна информация,

позволяваща на потребителите да направят своя избор, е събрана на една страница, в края на каталога, включително за продажбата на стоки и пакетни услуги. Изписано е, че въпреки че за реклама на абонаментния план търговецът е определил цели две страници от каталога – 14 и 15, същият е пропуснал да включи важната информация, че промоцията не важи за всички абонаментни планове, което съществено променя цената на услугата, предоставена по този начин. Според мотивите в оспорвания акт, потребителите правят своя избор на база на рекламното съобщение за допълнителната услуга и едва ли ще прочетат информацията на последната страница на каталога, която от своя страна е предоставена по неясен и неразбираем начин. Изписано е, че при проверката е установено, че се касае за определена маркетингова стратегия, която определя цялостната търговска практика от страна на мобилния оператор, тъй като по подобен начин се предоставяла и информация за други пакетни програми в каталозите на мобилния оператор всеки месец. Изписано е също, че чрез премълчаване, Б. АД прикрива съществена информация и я представя по неясен начин и неразбираем начин и има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

Предвид изложеното погоре от фактическа и правна страна, АССГ прави и следните изводи :

Оспорваният административен акт е издаден при спазване на процедурата по ЗЗП. Производството е образувано по жалба на потребител. По повод жалбата е образувана нарочна проверка. За извършените действия по проверка са съставени нарочни протоколи, връчени на представител на ЮЛ. От последното е изискано и дадено становище. Решение за наличието на нелоялна търговска практика е взето на заседание на КЗП, обективизирано в нарочен протокол, въз основа на който и резултатите от проверките е съставена и оспорваната заповед от компетентен административен орган във валидна писмена форма. Съдът не споделя възражението за нищожност на оспорвания акт поради липса на конкретни реквизити на заповедта – липса на ясни фактически основания; задължение за адресата, начин и срок на изпълнение. Със заповедите по чл. 68л от ЗЗП се забранява нелоялна търговска практика и диспозитивът на заповедта следва да бъде именно забрана да се извършва такава. Заповедта формално, от външна страна съдържа всички изискуеми по закон реквизити, фактически и правни основания за издаването ѝ и съдът не приема възраженията за нищожен административен акт. На засегнатото лице е осигурена възможност на участие в производството чрез запознаване с констатациите в съставените констативни актове и приемане на становище. Текстът на същото се съдържа и в мотивите на взетото решение по протокол № 35 и в текста на оспорвания административен акт, поради което и съдът не споделя възражението в насока, че не са разгледани подадените от дружеството възражения от органа – издател на акта.

Съдът не споделя възраженията на жалбоподателя и за липса на фактически основания за издаване на оспорвания акт. По делото е представена пълната преписка по издаване на обжалваната заповед. Същата съдържа фактите по подадената жалба, извършените проверки, решенето на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание. Предвид

горното, АССГ в настоящия съдебен състав не споделя възраженията на Б. АД за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство, които да водят до засягане на правата на дружеството и да са основание за отмяна на заповедта.

Що се касае до правилното приложение на материалния закон:

Съдът погоре цитира разпоредбата на чл. 68л ал.1 и ал.2 от ЗЗП, изписана като правна квалификация на обжалвана заповед. В обжалвания акт са посочени кумулативно – използван е съюза „и” - две предпоставки, обосноваващи извода за наличието на заблуждаваща практика като вид нелоялна търговска практика, а именно:

- чрез премълчаване Б. АД **прикрива** съществена информация за пакетни услуги и
- я предоставя по **неясен и неразбираем** начин.

Съдът поставя въпроса относно възможността двете квалификации да се обединят спрямо една фактическа обстановка и стига до извода, че в контекста на процесната заповед и с оглед конкретните факти това е невъзможно. Двете квалификации в случая се изключват, тъй като или дадена съществена информация се премълчава и прикрива или тя се предоставя , но по неясен и неразбираем начин. В тази насока споделя възражението на жалбоподателя, че в рамките на тези факти се твърди, че дадена информация липсва в каталога, и това твърдение е кумулативно свързано със съюза „и” с друго такова, според което същата се съдържа в каталога, но е написана по неясен начин. Според АССГ в настоящия съдебен състав, в случая се касае за неправилно приложение на материалния закон, като спрямо едни факти, са приложени две правни квалификации /две разновидности на заблуждаваща търговска практика/, които взаимно се изключват.

От друга страна, съдът, за да направи пълна преценка на фактите спрямо изписаната правна квалификация приема следното:

Съдът не приема извода на ответника, че в случая – в цитирания каталог за м. май 2012г **се прикрива** съществена информация за пакетни услуги. Под „съществена информация за пакетни услуги” органът е пояснил, че разбира изписаната на стр. 30 от каталога за м. май информация както следва: ” Всеки нов или съществуващ клиент на V., който се абонира за мобилна услуга, **с изключение на U. XS**, получава 100% отстъпка в цената на + G. без абонамент за целия срок на договора на основната мобилна услуга.” След като тази информация се съдържа на стр. 30 от каталога, значи тя не е премълчана и не липсва, а е в кориците на каталога и се отнася именно за допълнителната услуга + G.. В действителност, информацията в една страница от каталога на Б. не изчерпва преддоговорните отношения между дружеството и потребителите на услугите му. Ако се постави въпроса защо тази информация не е налична на л. 1 и на л. 14 от каталога и в този смисъл се твърди, че тя е прикрита – тоест налична на л. 30 от каталога, съдът приема, че се касае за изключително буквално четене на закона. Невъзможно е да се иска от дружеството, предоставящо

мобилни услуги на всяка страница да предоставя пълна информация за услугата, без да прави препратки към други страници или други механизми за получаване на информация. Съдът приема, че след като информацията е в рамките на каталога и изрично на стр. 15 има препращане към стр. 30 за пълна информация за офертите, като тази пълна информация се съдържа на стр. 30 от същия каталог, то не може да се приеме, че информацията е прикрита, премълчана. Същата се съдържа на страниците на каталога. По отношение на размера на използваните букви, съдът приема, че размерът на буквите не може да обоснове извод за изписване на информацията „по неясен и неразбираем начин”. Напротив, ясно е изписано, че офертата не касае този план: **U. XS**. Друг въпросът, че информация за услугата може да се получи и на интернет страницата на доставчика в т.нар. официални правила на промоцията; и от служители в офисите, и на тел. 123.

Що се касае до изписаното в заповедта, че потребителят прави своя избор въз основа на рекламното съобщение и „едва ли ще прочете информацията на последната страница на каталога”, съдът приема, че същото не обективира правни изводи въз основа на установени факти, а субективна преценка на органа. В тази насока споделя извода на жалбоподателя, че за да се касае за търговска практика, следва да има предлагане не само на основание реклама, а и условия към договор по основния план и допълнителната услуга; информация за конкретната допълнителна услуга съотнесена към конкретния избран план, която може да се получи и на тел. 123 и в търговския център на дружеството, където се закупува услугата. На същата интернет страница са публикувани официални правила за пролетната промоция + G. 1 и в същите ясно е изписано, че се касае за безплатно получаване на пакет + G. 1, като офертата „100 % отстъпка в цената без абонамент за целия период на договора на основната мобилна услуга” касае всеки нов или съществуващ клиент на V., който се абонира за мобилна услуга, с изключение на **U. XS**.

АССГ в настоящия съдебен състав се запозна с цитираното решение № 9834/07.01.2011г на ВАС по адм.д. № 9192/2010г. Същото касае спор между страните, страни по настоящото производство, като спорът е отново относно наличието или не на „заблуждаваща търговска практика” в сходна хипотеза. В решението си ВАС приема, че „...Наличието на изрично препращане за повече информация към специален телефонен номер, центровете на Б. и интернет страницата на компанията анализирано във фактическия контекст на приложената търговска практика не противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност”. Настоящият състав на АССГ също приема, че препращането за повече информация на друго място не може да се приеме като премълчаване по смисъла на чл. 68е, ал. 2 ЗЗП на съществена информация. След като информация за ползването на услугата е била налична дори на страниците на каталога, а също и на интернет страницата на оператора, и в центровете за продажба на услугата и на тел. 123, не може да се говори за прикриване на същата. В тази насока, споделя и становището на жалбоподателя, че проверката е изолирана и касае само и единствено процесния каталог и неговите страници. Според жалбоподателя, подробна информация за услугата се е съдържала и на други места, посочени погоре, но ответникът не е направил проверка в тази насока.

По отношение на цитираното решение на Съда на Европейския съюз от

12.05.2011г. по дело С-122/10, то последното обръща внимание на изрече: „следователно позволява на потребителя да направи покупка“, употребен в член 2, буква и) от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялните търговски практики“), като приема, че същият трябва да се тълкува в смисъл, че оферта за продажба е налице, когато информацията за предлагания продукт и за неговата цена е достатъчно пълна, за да може потребителят да вземе решение за сделка, без да е необходимо търговското съобщение да предлага и реална възможност да се закупи продуктът или да е налице достъп до подобна възможност./BG 9.7.2011 г. Официален вестник на Европейския съюз С 204/9/.

В случая както съдът посочи погоре е налице реклама, която препраща за повече информация към друго място, тоест не се касае за оферта за продажба в нейната цялост, която да е в състояние да нахвърни способността на потребителя да вземе търговско решение, т.е. да е налице съществено изменение на икономическото му поведение.

При отчитане на изложеното, следва да се приеме, че търговската практика на касатора по предлагане на услугата не е заблуждаваща средния потребител търговска практика осъществена чрез непредоставяне чрез премълчаване на съществена информация и предоставяне на същата по неясен и неразбираем начин, която би променила търговското му решение.

Елемент от фактическия състав на чл. 68е ал.2 във вр. с ал.1 от ЗЗП е и наличието на търговска практика, когато от целия й фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика. В тази насока съдът приема, че процесното проследяване е изолирано, касае само факти по посочения каталог и в преписката не се съдържат факти за други практики, за да се направи извод в горната насока. В оспорвания акт ответникът посочва, че „по подобен начин се предоставя информация за други пакетни програми в каталозите на мобилния оператор“, поради което се прави извод за определена маркетингова стратегия. Изводът не е подкрепен с факти, поради което и няма как да бъде проверен. За да се направи извод за заблуждаваща търговска практика следва ответникът да проследи и обособи чрез излагане на конкретни факти всички характеристики и обстоятелства на търговската практика, което в конкретната хипотеза не е изложено и изследвано.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваната заповед следва да се отмени като незаконосъобразна при неправилно приложение на материалния закон, поради което и на основание чл. 172 ал.2 от АПК

АССГ в настоящия състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ПО ЖАЛБА на [фирма] [населено място] заповед № 1237/23.10.2012г на председателя на Комисията за защита на потребителите.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: